

Director
ILIE PAUNESCU

Dreptatea

ORGAN AL PARTIDULUI NAȚIONAL ȚĂRĂNESC
CREȘTIN DEMOCRAT

ANUL XXIV
(Seria a IV-a nr. 747)
VINERI
25 decembrie 1992
4 pagini — 15 lei

P120523

ION ILIESCU SE TEME ÎN CONTINUARE DE PREZENȚA REGELUI ÎN ȚARĂ

COMUNICAT

Biroul de Presă al Majestății Sale, Regelui, informează pe toți românii că, în urma tuturor eforturilor depuse, M.S. Regele și-a Crăciunului în țară, amânând vizita pe care dorea să o facă la Timișoara și București, în virtutea datoriei pe care o are față de poporul Său, M.S. Regele a autorizat Biroul de Presă să dea publicității următorul comunicat:

Încă din vară, M.S. Regele a comunicat autorităților române intenția Sa de a accepta o serie de invitații adresate de multe organizații civice și religioase. La cererea guvernului de atunci, dl. Theodor Meleșcanu a venit la Geneva pentru a-l convinge pe M.S. Regele să amâne călătoria, pe care autoritățile o considerau „inopportună”, dar adăugând că imediat după alegeri, nu va mai exista nici un impediment în calea unei vizite. Mai mult chiar, dl. Meleșcanu, a promis să-și revină în țară în luna ianuarie, pentru a facilita necesare pentru o vizită „demnă”, cu condiția ca ea să aibă loc doar după alegeri. Când Majestatea Sa a afirmat că nu poate avea în vedere nici o înțelegere sau compromis pentru a fi despărțit de poporul Său, vizita a fost interzisă.

Imediat după alegeri, Secretariatul M.S. Regelui a informat autoritățile de la București de intenția Sa de a participa la festivitățile de la Alba Iulia. Departamentul de afaceri externe, în urma discuțiilor avute în vederea a-și fi promisiunea inițială, autoritățile au invocat noi prețuri legate de perioada post-electorală.

Doind să dea curs invitațiilor adresate de nenumărați români, Secretariatul M.S. Regelui a început pregătirile pentru o vizită de Crăciun, toate costurile asumându-le M.S. Regele. După ce o vreme autoritățile au pretins că nu au primit cereri oficiale de „viză”, treptat ele au trecut la impunerea unui număr tot mai mare de condiții. Printre acestea amintim cererea de recunoaștere oficială a instituțiilor republicane, acceptarea unui control corporal la frontieră, ordonul ca masa Regelui să nu devieze de la ruta fixată oficial, angajamentul Regelui de a nu face nici un fel de discursuri și cererea ca guvernul să decidă pe cine va întâlni Regele și unde.

Au apărut și amenințări discrete. Reprezentanții Regelui de la București au fost avertizați că cea mai mică deviere de la aceste condiții va avea ca rezultat expulzarea Regelui și că există deja două avioane pregătite în acest scop, sau că Regele ar putea fi împiedicat să sosească în România din cauza „condițiilor climatice nefavorabile”. Mei mult chiar, reprezentantul M.S. Regelui a fost sfătuit să verifice identitatea tuturor colindătorilor pentru ca printre ei să nu se strecoare vreunul din Basarabia. Majestateii Sale Regelui i-a fost comunicat că nu este „recomandabilă” o vizită la București și că nu este binevenită nici cea de la Timișoara. Mai mult chiar, autoritățile au amenințat că acele persoane care nu vor respecta regulile impuse de guvern, vor fi pedepsite.

Președintele rămâne un stalinist

Regele a fost din nou insultat și, odată cu El, drepturile — internațional recunoscute — ale oricărui om, ale fiecărei națiuni.

Vorbim și despre drepturile fiecărei națiuni, fiindcă în împrejurarea aceasta intră în discuție și liberul acces al românilor la informația nemilicată despre Suveranul lor și despre monarhia constituțională.

Este aspectul care ne interesează nu numai ca ziaristi, după ce în comunicatul Biroului de presă al Majestății Sale au fost tratate cele mai importante implicatii de alt ordin ale episcopatului legat de contramandarea vizitei Regelui.

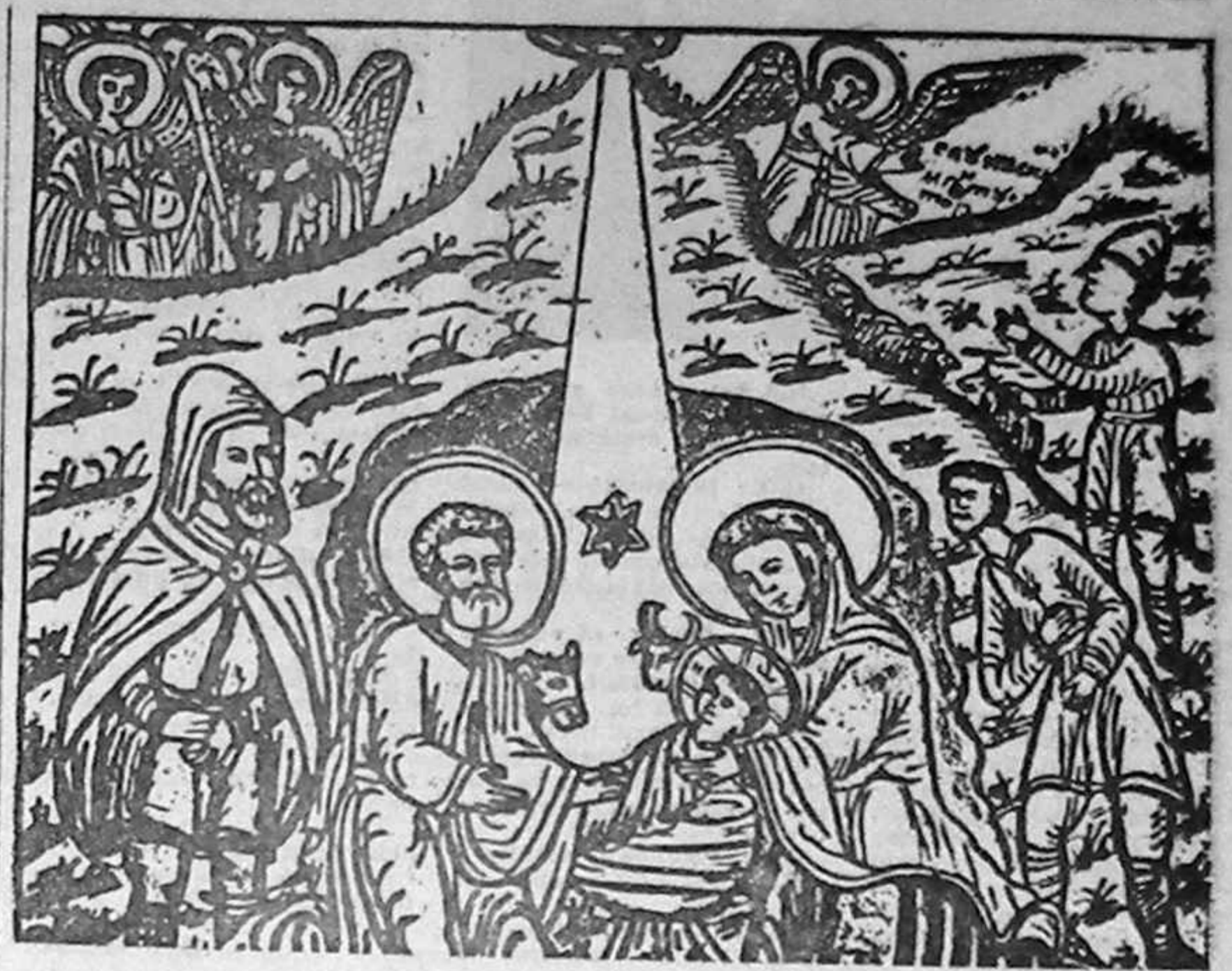
Majoritatea populației României este tinută în întuneric de mijloacele de dezinformare ale regimului, televiziunea, al e mass-media și — nu în ultimul rând — școala. Unul din obiectivele principale ale manipulării mentalității este monarhia și monarhul. Interesul pentru o informare mai corectă pe temele acestea ar fi sporit, în numeroase rânduri, în eroare, dacă Regele ar fi venit din nou în țară. Este recomandat ca răspunsul Regelui să evite cu orice pret.

Președintele a acționat cu prețul încă unei fațe moarte să-i păteze renumele, în țară și în străinătate. Intre alii, salvă reputația și a-și pune la adăpost de orice risc puterea bazată pe minciună, abuz și

— la nevoie — de violență, dl. Ion Iliescu a ales încă o dată mijloacele desprinse în prima tinerețe în Moscova lui Stalin.

Sursa principală a referențelor actuale a României — educația stalinistă a președintelui ei — rămâne activă, deosebit de nocivă.

ILIE PAUNESCU

ASTĂZI S-A NĂSCUT HRISTOS, MESIA CHIP LUMINOS

„Iar dacă s-a născut Iisus în Betleemul Iudeii, în zilele lui Irod, regele, iată magii de la Răsărit au venit în Ierusalim, întrebând: „Unde este regele Iudeilor, ce s-a născut? Căci am văzut în Răsărit steaua Lui și am venit să ne închinăm Lui.” Și au zădărnici, regele Irod s-a tulburat și toți Ierusalimii tremurau cu el.

Și zădărnici pe toți arhierii și cărturarilor poporului, căuta să afle de la ei: „Unde este să se nască Hristos?”

Iar ei i-au zis: „În Betleemul Iudeii, căci așa este scris de proroci: „Și tu, Betleeme, pământul lui Iuda, nu ești miciducut cel mai mic dintre capetenile lui Iuda, căci din tine va ieși conducătorul care va păste pe poporul meu Israel.”

Atunci Irod chemând în ascuns pe magii, a afliat de la ei lămurit în ce vreme s-a arătat steaua.

Și trimițându-i la Betleem, le-a zis: „Mergeți și cercetați cu de-amănuntul despre Prunc și, dacă îl veți afla, vestiți-mi și mie, ca, venind și eu, să mă închin lui.”

Iar ei, ascultând de rege, au plecat și iată steaua pe care o văzuseră în Răsărit mergea înainte lor, până ce a venit și a stat deasupra, unde era Pruncul.

Și văzând ei steaua, s-au bucurat.

Și intrând în casă, au văzut pe Prunc împreună cu Maria, mama Lui, și căzând la pământ s-au închinat Lui; și deschizând vistierile lor, i-au adus Lui daruri: aur, tămâie și smirnă.

Iar luând înștiințare în vis să nu se mai întoarcă la Irod, pe al căru nume s-au dus în țară lor. (MATEI 2, 1-12)

La miracolul din Betleem s-au închinat și cei trei crai de la răsărit, trei magi care reprezintă în mod simbolic, religia, știința și filozofia. Ei au dăruit Pruncului aur — semnul puterii, smirnă — simbolul Preotiei așezate și tămâie — profeta despre moartea Sa. De fapt gestul semnificativ al magilor arată că Fiul lui Dumnezeu a venit pe lume ca Săracul sâracilor, să ne îmbogățească cu darurile Sale cele cerești și pământești. Desi sărac, El este Împăratul atotputernic, Domn al venicului. El este Arhierul cel adevărat. Preotul cel vesnic care se roagă pentru noi, iar pe pământ se aduce pe Sine terță singeroasă pentru iertarea păcatelor noastre.

Pe plan moral, revelația lui Hristos la Betleem generează un nou raport interuman, de înfrățire și colaborare. Semnificativ este faptul că în jurul pesterii s-a strâns toată creațiunea văzută și nevăzută, îngeri și oamenii. Au fost prezente pentru a adora toate cla-

sele sociale: bogatii și săracii, magii — filozofii cititori în stele, cărturari și ignoranți, Iudei și păgini. A venit atunci toată suflarea din cer și de pe pământ să laude numele Domnului, cu inima curată. Văzind cu duhul său profetic acest praznic luminat și dumnezeiesc, psalmistul David a scris: „cu un mileniu înainte: „Împărații pământului și toate popoarele, capetenile și totii judecătorii, timerii și fecioarele, laude numele Domnului, că singur numele Lui este proclamat și slava Lui e în cer și pe pământ”. (Ps. 148, 1, 3, 11-13).

Lumina și harul cerese ce se revarsă azi, de Sărbătoarea Nasterii Domnului ne arată idealul și scopul existenței

noastre în această viață, drumul destinului pe care avem datoria să mergem ca să ajungem la assemblarea și comuniunea vieții noastre cu Dumnezeu. Iată de ce credința noastră în Hristos ne mângâie și ne liniștește, ne face să ne simțim mai buni, mai deștepți, mai iertători, mai iubitori, ca frații ce simțem între noi și frații aceiași Tată ceresc. Să fim toate acestea un prilej de a ne tine aprins focul bucuriei și de a ne reinnoi hotărârea de a sta și de acum înainte, fermi, întru apărarea moinărilor valoroase lăuate de înaintași, a credinței, a limbii și unității românești, simțăminte care încălzesc inimile noastre, ale tuturor fililor Patriei.

STELIAN IONESCU

În căutarea adevărului pierdut

BARBU CIOCULESCU

O seară bine folosită la Televiziune. Invitați să-și spună cuvântul au fost cei care au decașat, la Timișoara și la București, acum trei ani, Revoluția și lor anume li s-a pus în vedere dacă evenimentele celor lungi coșuri poartă sau nu au dat umbră chemării, lășind scaunul gol, au mărăsurat în fața ei nu acelu era locul lor. Căi alții n-o știau de un domnieze în aceste zile ale, toșii profitori aiș ai Revoluției, ei și ai represunții acesteia.

Scaunele goale au fost ocupate de foșii deșinți la Jilava, areștați și chinuși de torționari, tot atunci, și care, val, fuseseră uitați! Ei au atras atenția că, fie că a fost sau nu Revoluția, eu existat cu siguranță teroriștii și despre acestia s-a aprins disputa, despre obstacolele de netrecut în fața teroriștilor lor. Măcar din greșeală, numele unuia singur din teroriștii n-a fost pronunțat de către oficialitate, trei ani de-a rindul. Intr-o carte a reordurilor sinistre, această unică performanță n-ar trebui să lipsească.

Micul absent de la confruntare — nu marele, căci nimeni n-a stăruit asupra-i — dl. Iliescu, a susținut cu obstinație, în toate împrejurările, că depistarea teroriștilor cade în sarcina exclusivă a organelor de anchetă, a procuraturii și a poliției, în speță, cu însușirea că, personal n-ar putea să-l găsească în direcția activității unui corp de sine stătător. Dar de câte ori nu s-a spălat dînsul pe mîini, spornic cumșum de săpun al țării, penuria de prosopale!

Acum respectivelor organe de cercetare, mute, inerte, înafabile în refuzul lor de a se urni s-a abătut blestemul nopții terrei. S-au adus acuzații, printre altele, privind falsificarea fișelor cu martirii ai căror ucigași au dispărut până în traseele timpului. S-a cerut destituirea imediată a conducătorului procuraturii militare, fapt care, dacă n-am fi în țara dlui Iliescu, l-ar obliga pe cel invinovat să răspundă neapărat. Și nu prin date statistice. Căci i s-a adus acuzația de complicitate.

Despre teroriștii s-a vorbit cel mai mult și s-au aflat multe. De pildă, despre categoriile diferite de civili înarmați care, zile de-a rindul, s-au putut amesteca printre manifestanții și au tras, pe la spate, din imediată apropiere și prin baine, ca gangsterii din filme. Nimeni, niciodată, n-a comparat gloanțele din trupurile celor ucși, cu armele activiștilor, readuși în sedii. Sau nu le-a cerut societatea munitiei trase. Dar se cunoșc, în schimb date despre scandaloase avansări ale torționarilor. Și, din ele se pare, cel puțin unul dintre ei a pătruns în Parlament! Personajul cel mai criticat, în cursul emisiunii, a fost promovât, în trei ani, de la maior la general, Noroc — în procuratura militară nu există maresal!

Cel ce au aprins focurile Revoluției au cerut societatea Puterii pentru culpabilul ei joc dublu, între Revoluție și teroriștii. Era necesar să se întimpe astfel, în halul actual de apatie socială, de confuzie, dirijată și savantă brambureală de stat. Dincolo de toate colindele și tradițiile petreceri de Crăciun, Televiziunea a îndrăznit să ofere un dar mai însemnat. Îi consemnăm aici. Pacea nopții sfinte cere reconciliere, dar, înainte de toate, cunoașterea adevărului, care, și el este sfânt. Ca orice inițiere...

V. PRAGER

Condițiile impuse acum de autorități ating demnitatea întregii noastre națiuni. Cei aflați la putere la București au afirmat de atâtea ori că Regele nu este cetățean român, dar condițiile pe care i le impun trec dincolo de ce ar putea fi acceptabil pentru un cetățean român, pentru un cetățean străin sau pentru oricare cetățean „portulcar”. De Paști 1990, de Crăciun 1990, de două ori în 1991, și nu mai puțin de trei ori în 1992, autoritățile de la București au procedat în același fel oferind inițial viză pentru a o retrage ulterior sau impunând condiții care fac din acordarea vizei o farsă. Aparenta deschidere a autorităților, urmată imediat de încercări clare de manipulare sau intimidare, ascunde un adevăr foarte simplu: în ciuda afirmațiilor contrare, autoritățile continuă să se teamă de prezența Regelui în țară, pentru că știu că are o legitimitate națională pe care nici un fel de alegere, oricât de bine ar fi ea orchestrată, nu o poate oferi.

În numele datoriei Sale față de toți românii, Majestatea Sa Regele, respingând aceste metode neo-staliniste, Majestatea Sa Regele nu are intenția de a încheia un tirg cu autoritățile care au manifestat o lipsă permanentă de respect atît față de domnia legii, cit și față de cele mai simple adevăruri. Regele a promovat dintotdeauna concilierea națională și de aceea nu va primi lecții de patriotism de la oameni educați pe băncile academiilor de partid de la Moscova și care incită de ani de zile la violență între români. Dreptul oricărui om de a se întoarce în țara sa nu este negociabil. Regele afirmă astfel doar unul din principiile comune tuturor țărilor democratice, un principiu acceptat de România în acordurile internaționale asupra drepturilor omului. În peste 40 de ani, Majestatea Sa Regele nu și-a încălcat niciodată jurămîntul făcut tuturor românilor și de aceea nu are intenția de a-l în călca astăzi.

Majestatea Sa reamintește tuturor românilor că numai atunci cînd adevărata democrație va fi reinstaurată, fiecare român se va putea întoarce acasă în pace și dreptate.

DREPTATEA
urează
citorilor săi
SĂRBĂTORI
FERICITE!

SFÎNTA CONSTITUȚIUNE

Comunistii, pardon! neocomunistii, pardon! fe(d)seniștii, pretind că au emanat o Constituție imuabilă. Pentru mai multă... securitate, au bătut-o în cuie cu un referendum, mai exact cu votul unor bătrîni speriați că li se taje pînă pe dinău, nu au ștampila în buletin. S-a votat cu toptanul, cu scara, cu palierul. Cum era iarnă, oamenii de bine s-au îngrijit să care fiecare cite o sacosă cu acte de identitate din vecini la secție. Constituția, desigur, nimeni n-a citit-o. La ce bun, de vreme ce, afară de juristi, nimeni n-ar fi înțeles substanța documentului, drapată în obscuros jargon legislativ? La obiectiva de bun simț că simplul cetățean nu trebuie solicitat să-și dea părețea asupra unui act pe care nu-l pricepe, „proletariatul la putere” a sărit ca ars: cum îndrăznimem adică să lîngăm poporul! Luat la gramadă, pe la cozi și prin tramvaie, mobilizat de omni-prezențial răspîndac, poporul s-a gîndit și el că, da, ar fi înșel. Luat în parte însă, Nea Vasile și Nea Gheorghe, recunosc cîntic că habar n-au ce au votat. Nu numai ei, dar și destulii domni înșineri, artiști ori funcționari erau nu mai puțin chinși în chestia Constituției. Dar — ce să-i faci — „box” populi!

De atunci și pînă acum, clauzulă puterii se ține strîns de Constituție, cu satisfacția nici măcar voalată a violenței iz-

butite: votînd pentru Constituție, poporul, pasămite, a votat pentru republică. Subtil de tot! Ce nu au îndrăznit în '47 au reușit, zic ei, acum. Atunci, în '47 s-au temut tovarășii să supună sufragiului public forma de guvernămînt și nu pentru că n-ar fi fost în stare să măsloască votul ca de obicei, ci fiindcă simpla punere în discuție a chestiunii ar fi strînit cu siguranță ample tulburări.

Le cea servit legea fundamentală, fapta cea mai de seamă a parlamentului trecut? A stimulat cumva mersul reformei? A îndulcit tralul poporului? Nicicum. Dar a slujit, vezi bine, în luptele electorale sînd Președintele, candidat a minutu cu vicleșcă cărmînda Constituției, ocnîndu-l peste degete pe adversar. Cum o să apere un monarhist o Constituție republicană? El, la s-auzim! făcea sînt nevoie mare dl. Iliescu. Pural de istețimea Președintelui, boborul sta și el la pîndă, să-l prînda pe acuzat cu mîta ori cu coroana în sac. În atmosfera înărcată a dezbaterii, un melani de snovă și Păcală și interogatoriu securist, răspunsul rectorului, desi logic și ferm articulat, a fost pierdut pentru urechea masei. „Vrea să-l aducă pe rege, vrea să violeze Constituția”, clama Președintele ca Decabal către popor. dînd de înțeles că astfel de intenții erau mai de rusine decît perversiunile de la „E-

venimentul”.

Înții că n-a fost vorba de a viola pe nimeni și nimic, ci, eventual, de a schimba. Or, pentru ce ar fi Constituția ne-schimbătoare? Dar nu e vrea porunca a lui Dumnezeu, o bistă lege omenească. Sau este aceasta prima Constituție a României? Nu. Atunci de ce ar fi ultima? Dar vezi că dînsul, comunistul, au gustul definitivului, al faptului de neclintit. Fîresc: cu cită simț mai tare ilegîtimătoare, cu atît se vor mai sacri și mai vesnici. Nu era societatea lor visată stadiul nec plus ultra al evoluției societății? Hegel corupt de Marx și Marx stîlclit de Lenin nu proclamaseră astfel decusul dialectic, sfîrșitul vremurilor în paradisiul comunist?

În fine, dacă admitem că o Constituție este exoresța raportului de forțe dintre clasele sociale”, precum spunea Lassalle, atunci (almoasa Constituție din 1990 reflectă voința și interesele unei oligarhii comuniste, recuzate de istorie și denunțate astăzi pe tot globul. Aldoma elicii care i-a dat naștere, actuala lege fundamentală a țării este nu numai trecătoare, ci chiar sortită unei grabnice pieriri. Actuală și deloc actuală, sîntem tînuți a o respecta atîta vreme cît se află dotovis în vigoare. Însă svem și dreptul de a milita pentu amnșdarea ei pe loc, pe colu...

După un Paște fericit, un Crăciun al dezamăgirii
leri, la ora prînzului, în fața Catedralei din Timișoara se adunaseră spontan grupuri mari de cetățeni, care își exprimau nemulțumirea față de condițiile umilitoare impuse de oficialitățile române M. S. Regelui

Colindători la DREPTATEA Sărbătoare

„Siemens”, R.B.S. Biblioteca Americană, Luftthansa, Swiss Air, Austrian Air Lines, mă roșu, mai multe. REP.: Cum alii cântă corul și mergeti pe la? N.G.: Nevoia de invata. G.O.: Timpii sunt indiferente față de noi... REP.: Timpii sau cel care ne conduce? G.O.: Să nu intrăm în politica. E inutil să discutăm despre problemele noastre, fiindcă tot nu ne ascultă nimeni. Sau dacă ne ascultă, oricum nu vor schimba nimic. Eu aș fi prima care m-aș bucura dacă ar începe să se schimbe ceva. Sînt în ultimul an de studenție, mai am puțin și voi intra în vîltoarea cotidiană. Un loc în muncă în țară, înăla de salariul pe care-l voi avea nu cred că voi fi în stare să-mi fac treabă o casă a mea. Va trebui să stau pe capul părinților.

și bucurii pentru cei mici

Pentru copiii din secolul al XXI-lea, bucuriile, pentru cei mai neobișnuiți, organizația Partidului Național Tărilor Creștine Democrat a sectorului a dorit să le aducă o bucurie cu prilejul Sfinților Sărbători ale Crăciunului. Inițiativa a primit sprijinul Asociației Privatizatorilor din sectorul 6 fără de care probabil nu se reușea — la care s-au adunat subscripțiile voluntare ale membrilor P.N.T.C.D. din această parte a Capitalei. În februarie s-a organizat la sediul partidului din Calea Plevnei 204, un frumos boudoir de Crăciun, unde Mosul cu pietre și barbă albă a împărțit daruri unui număr de 70 de copii între 3 și 10 ani selecționați după criteriul amănunțit al susținerii de către organizația de circumscripție. E emoționanta sărbătoare ce mici au recitat poezii, a cântat (împreună cu cei mari) frumusele și caldele colinde românești. După aceea s-au distribuit cadourile toate pa-chetele conținând articole fie de îmbrăcăminte (șute de înaltă calitate, jucării, fructe (mere, portocale, banane) bomboane, dulciuri și prăjituri. Se poate spune că s-a plecat cu tolbă plină, mulțumită organizațiilor de la sectorul 6, P.N.T.C.D. — președinte dl. ino. C. Antoniu.

„Siemens”, R.B.S. Biblioteca Americană, Luftthansa, Swiss Air, Austrian Air Lines, mă roșu, mai multe. REP.: Cum alii cântă corul și mergeti pe la? N.G.: Nevoia de invata. G.O.: Timpii sunt indiferente față de noi... REP.: Timpii sau cel care ne conduce? G.O.: Să nu intrăm în politica. E inutil să discutăm despre problemele noastre, fiindcă tot nu ne ascultă nimeni. Sau dacă ne ascultă, oricum nu vor schimba nimic. Eu aș fi prima care m-aș bucura dacă ar începe să se schimbe ceva. Sînt în ultimul an de studenție, mai am puțin și voi intra în vîltoarea cotidiană. Un loc în muncă în țară, înăla de salariul pe care-l voi avea nu cred că voi fi în stare să-mi fac treabă o casă a mea. Va trebui să stau pe capul părinților.

„Siemens”, R.B.S. Biblioteca Americană, Luftthansa, Swiss Air, Austrian Air Lines, mă roșu, mai multe. REP.: Cum alii cântă corul și mergeti pe la? N.G.: Nevoia de invata. G.O.: Timpii sunt indiferente față de noi... REP.: Timpii sau cel care ne conduce? G.O.: Să nu intrăm în politica. E inutil să discutăm despre problemele noastre, fiindcă tot nu ne ascultă nimeni. Sau dacă ne ascultă, oricum nu vor schimba nimic. Eu aș fi prima care m-aș bucura dacă ar începe să se schimbe ceva. Sînt în ultimul an de studenție, mai am puțin și voi intra în vîltoarea cotidiană. Un loc în muncă în țară, înăla de salariul pe care-l voi avea nu cred că voi fi în stare să-mi fac treabă o casă a mea. Va trebui să stau pe capul părinților.

Sub semnul credinței SFÎNTUL ARHIDIACON ȘTEFAN - 27 decembrie -

Inteligența duhovnicească, credința în Mesia cel din Fecioară, vîna ca tot omul să se îndrepte spre Hristos, jertfa mucenică sînt cîteva daruri din salba virtuților sfîntului Ștefan, primul dintre cei 7 diaconi sfinți de Apostoli prin punerea minților peste ei. Îngrijorat de îndădurile celor ce-l urau pe Iisus, s-a adresat multorilor învătășiți zicînd „Bărbați frați, pentru ce s-au înmulțit războaiele voastre și s-a tulburat Ierusalimul? Fericit este omul care nu s-a îndoit de Hristos”. Cuvîntarea lui, fulminantă, grațiată pe adevărurile lui Iisus venit pentru mîntuirea nemurii omenesc, a stîrnit un val de ură în inimile celor orbi de necunoaștere a învătășirilor Evangheliei. Ca și mulțimilor vrăjmașite au reușit plămînzătorii capabili să depună orice mărturie mincinoasă împotriva sfîntului Ștefan. În acest fel au reușit să-l aducă în fața Sinedriului ca să-l judece înșiși Caiafa, rîndindu-se călea judecării lui Iisus Sub îndrumarea învinuirilor premeditate false, sfîntul a înțeles că ea e în preapăt și a mărturisit profetic, „Iată, văd cerurile deschise și pe Fiul Omului stînd de-a dreapta lui Dumnezeu”. (Fapte VII 55-56). Era acuzat că a defăimat pe Moise, că a nesocotit Legea, că a dezamnat templul. În apărarea sa, sfîntul și-a argumentat prețuirea față de Moise, Lege și templu. În plus

în Ierusalim. Pe locul unde Sfîntul Ștefan fusese ucis, se găsește o biserică. În această biserică, în ziua de azi, se ține o sărbătoare în cinstea sfîntului Ștefan. Sfîntul Ștefan fusese ucis pe o stradă din Ierusalim. Pe locul unde Sfîntul Ștefan fusese ucis, se găsește o biserică. În această biserică, în ziua de azi, se ține o sărbătoare în cinstea sfîntului Ștefan. Sfîntul Ștefan fusese ucis pe o stradă din Ierusalim. Pe locul unde Sfîntul Ștefan fusese ucis, se găsește o biserică. În această biserică, în ziua de azi, se ține o sărbătoare în cinstea sfîntului Ștefan.

În ajunul Crăciunului cîntă tineri au trecut pragul redacției noastre și ne-au oferit cîteva clipe de înclîntare prin colinde de care le-au cîntat. Emoția ce răzbătea din glasurile lor a sporit în momentul cînd le-am solicitat un scurt interviu. Dar, mai înfil, să-i cunoaștem: Gianina Opritoiu — studentă în anul V la Academia de Muzică, secția vioară, Catalin Opritoiu — student în anul I la Academia de Muzică, secția flaut, Traian Cioc — elev în clasa a XI-a la Liceul de Muzică „Dinu Lipatti”, secția corn, Nicolae Amedeo Antim și Norbert Gheorghiu — elevi în clasa a XI-a la același liceu, secția flaut. REP.: Cum v-a venit ideea de a merge cu colindul? N.A.A.: Ne-am gîndit la asta imediat după Revoluție. G.O.: E o necesitate, nu o idee. G.O.: În biserică s-a făcut apel la cei care știu colinde, adevăratele colinde. Trebuie să arătăm oamenilor care sînt vechile noastre cîntece de Crăciun. REP.: Intelec că nu este primul an în care mergeți împreună de Sărbători. G.O.: Ei au fost în aceeași „formă” și anul trecut. Pentru mine e un debut. Aveau nevoie de o fată, așa că fratele meu a reușit să mă convingă. REP.: Pe unde ați mai fost? N.G.: Peste tot pe unde am fost primiti. N.A.: I-am colindat pe cei de la PNTCD — Sectorul 2.

PANORAMIC DE CRĂCIUN

MOS CRĂCIUN MAI ȘI IA Doi bărbați îmbrăcați în Mos Crăciun au intrat într-un restaurant italian din Oslo și au jefuit, sub amenințarea pistoalelor, echivalentul a 14.800 \$ de la clienți. Agenția norvegiană de știri NTB, citată de REUTERS, informează că cei doi, care vorbeau cu accent străin, au fugit de la locul faptei într-o mașină furată. Nimeni nu a fost rănit în timpul incidentului.

MOS CRĂCIUN VINE DIN FINLANDA Finlanda intenționează să promoveze un Mos Crăciun autohton, numit „Joulupukki”, informează REUTERS. O firmă numită Santa Claus Finland International (SCFI) are ca obiect de activitate „promovarea și marketingul singurului și adevăratului Mos Crăciun din Finlanda și din lume”. În cadrul acestei campanii, Mos Crăciunul finlandez a vizitat o serie de țări din Europa de Est, despre care se crede că este o piață cu un potențial imens. Planurile acestei companii (SCFI) sînt să crească importanța acordată lumii lui Mos Crăciun, prin realizarea, printre altele, a unor sale ale lui Mos Crăciun în întreaga lume. Un asemenea sat este deja construit în nordul Finlandei, dincolo de Cercuri Polar, și un altul se va con-

strui în Japonia. Printre altele, orașului lui Mos Crăciun are un sistem postal care asigură primirea și distribuirea răspunsului la scrisorile copiilor din toată lumea, scrise pe adresa lui Mos Crăciun, scrisorile care au ajuns într-un an numărul de 800.000.

UNDE ASCUNDEȚI DARURILE Apropierea Crăciunului poate provoca o serie de mici dezastre casnice. Tînăra Allison Palmer din Marea Britanie, fiind cuprinsă de febră curățenței din preajma sărbătorilor, a aruncat un sac de resturi în care prietenul ei ascundea darurile pe care i le pregătise. Între ele se afla un computer în valoare de 1.100 \$, care a fost măcinat de con-casorului mașinii de gunoi. „Mi-am spus că locuința are nevoie de o curățenie genera-28 de ani, adăugînd că prietenul ei economisește „la singe” pentru a-i putea cumpăra alte daruri de Crăciun, relatează REUTERS.

Rubrică alcătuită cu știri Mediafax

agătat pe fațada unui magazin din Talpei are 18,6 metri lungime, este făcut din 200 kg de lînă și la el au lucrat 40 de persoane timp de 30 de zile. Informează REUTERS. Ciocrapul va intra, probabil, în Cartea Recordurilor.

CEL MAI MARE CIORAP DIN LUME, SCOS LA LICITATIE Organizatorii unor acțiuni de caritate din Taiwan au expus ceea ce ei afirmă ca este cel mai mare „ciorap de Crăciun”, care va fi licitat. Iar suma obținută va fi donată unui orfanat. Tradiția occidentală spune că Mos Crăciun vine noaptea pe horn și își lasă cadourile în nișele ciorapi agățați de gemene. Deja de mulți ani, ciorapii de Crăciun sînt niște obiecte în sine. Imposibil să nu mai încapă decît un ciorap obișnuit, destinați special primirii cadourilor. Ciorapul taiwanez,

CEL MAI MARE CIORAP DIN LUME, SCOS LA LICITATIE Organizatorii unor acțiuni de caritate din Taiwan au expus ceea ce ei afirmă ca este cel mai mare „ciorap de Crăciun”, care va fi licitat. Iar suma obținută va fi donată unui orfanat. Tradiția occidentală spune că Mos Crăciun vine noaptea pe horn și își lasă cadourile în nișele ciorapi agățați de gemene. Deja de mulți ani, ciorapii de Crăciun sînt niște obiecte în sine. Imposibil să nu mai încapă decît un ciorap obișnuit, destinați special primirii cadourilor. Ciorapul taiwanez,

Sărbătoare la Teatrul Național din București

La data de 31 decembrie 1992 se implinesc 130 de ani de la inaugurarea — în 1862 — a primului edificiu al Teatrului cel Mare, devenit, sub directoratul lui Al. Odobescu, Teatrul Național (1878). Această aniversare va fi marcată prin următoarele manifestări: — „Decada dramatică românească” în perioada 20—30 decembrie a.c., programează în zilele următoare următoarele spectacole cu piese românești

si va conține printre expozitiile sale, tablouri semnate de pictori renumiti (Ressu, Steriadi, Lucian Ionescu); busturi de actori și dramaturgi semnate Paclurea, Medrea; manuscrise rare aparținînd lui Caragiale, Davila, Delavrancea, Odobescu; fotografii originale; obiecte personale ale unor actori și Notara, Demetriade, Soreanu. Perioada ilustrată este cuprinsă între 1833 (anul înființării Societății Filarmice) și 1944 (Mediafax)

RATA ȘOMAJULUI

La 21 decembrie, numărul șomerilor înregistrați a fost de 1.023.918, ceea ce înseamnă o rată a șomajului de 9,2 la sută, am sînt de la Ministerul Muncii. Din cei peste un milion de șomeri, 606.265 pri-

CULTURĂ

Cartea actuală Omagiu Em. Sale Cardinalului Alexandru Todea

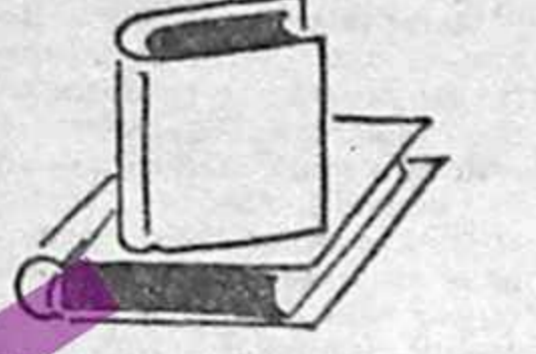
Recent a apărut un foarte interesant volum omagial închinat Em. Sale Cardinalului Alexandru Todea, cu prilejul împlinirii a 80 de ani. Cartea s-a apărut la Cluj prin grija ordinului monahal bazilican român și prin strădania cunoscutului cleric clujean dr. Sibiștea A. Prundus și pr. Clemente Pîglanu, primul fiind un apropiat al mitropolitului Alex. Todea și conducător al provinciei bazilicană din România, iar al doilea profesor. Peste o sută cincizeci de pagini, din care 28 semnificative ilustrații, prezintă o viață exemplară în serviciul credinței strămoșilor, neoptrănită măcar de năvălirea furibundă a comunismului distrugător de suflete. O biografie succintă dar pilduitoare se ocupă de originea, studiile și cariera eclesiazistică a viitorului mitropolit și cardinal. Născut în anul 1912 într-un sat din județul Mureș, Alexandru Todea își începe instrucția primară în satul natal, studiile gimnaziale la Reghin și cele liceale la Blai, după care este primit la Academia Teologică din același oraș. După un an de rezultate de excepție, atît la studiul cînt și la practicarea evlaviei creștine este trimis la Roma, la Colegiul de Propaganda Fide, unde au învățat și corifeii școlii latiniste și mulți alți călugări bazilicieni, și de asemenea, viitorul mitropolit Alexandru Nicolescu și episcopul Iuliu Hossu, primul cardinal român în pectore. În anul 1939 este hirotonit preot celib la Roma, iar peste un an se reintoarce în țară și este secretar mitropolitan și profesor de religie la mai multe școli din Blaj. În altă ordine de idei noul cleric blăiean face parte din grupul proclor cărțurari, licet dar și militanți ai creștinismului practicant cu Alexandru Todea, Ioan Suciu și N. Pura sau bormit un nou cuvînt în viața Bisericii române vîlvavie creștină cu necesitățile temporare lucrările preotului Alexandru Todea. Pentru fine învățare, apostolul (1942); Cascaida tineretului (1943); Rugăciunea tineretului (1945) merg paralel cu cele ale călătorilor episcopului Ioan Suciu de mai firziu, Tinerete și Eroism, atît de citite în acea vreme. Este în continuare paroh și protopop la Reghin, după care urmează evenimentele din toamna anului 1948, cînd Biserica română unită a fost defăimată și toți episcopii și clericii fruntași întemnițați. Între care și Alexandru Todea. În 1950 este consacrat episcop în clandestinitate și în cadrul unui proces similar tuturor celor care se înscenau în aceea vreme a fost condamnat la munca silnică pe viață. Și astfel a început călătoria prin închisorile comuniste cu tot cortegiul de privațiuni. Ales, tot în clandestinitate, mitropolit al Bisericii române unite reorganizată provincia mitropolitană greco-catolică și după evenimentele revoluționare din decembrie '89 îi dă un statut oficial. Începînd

Carnet plastic

Cornelia Moldoveanu și plasmuirile ei din portelan, sticlă și metal

La prima vedere, lucrările impresionează prin finețea lucrărilor (partile metalice, de plidă, sînt adevărate bijuterii), prin soluțiile compoziționale originale, prin sugestiile dinamice ale formelor și prin frumusețea întregului care răspunde din plin exigențelor hărăzite (tutle dulci) — foto-silouare și plăcute). Privite, din nou cu mai multă atenție și dorința de înțelegere (la care pînă și asezarea lor în spațiu ne îndeamnă), vom putea constata, cu plăcută surprindere, că operele CORNELIEI MOLDOVEANU se organizează în largi și adînci întesuri, că ne găsim în fața unei originale sociogonii în care oamenii, de-a lungul timpului se organizează și lînd să se realizeze superior. Întrucît ideea de plămînt (de specie) interacționează cu prioritate și nu cea de individ (de ins) cu particularități definitorii, OMUL, plămîdit de ea din portelan alb, este realizat doar din cîteva contururi și însemne atît de abstractizate, încît nu poți ști, după față, dacă-i bărbat sau femeie. Pentru artistă, lumea este un nestîrșit teatru, un spectacol mizerabil. Astfel, într-una din lucrări, OMUL se naște dintr-o corolă cu petale din sticlă verzuie și se ridică în lume asemenea Afroditei din spuma mării. În alta, un cântător, așezat într-un fotoliu înconjurat de o rețea de leagănuri din metal auriu (plăcici și gînduri?) este în pragul unei supreme alexandru Macedon (altădată nodurile gordiene ale existenței. Motivul aripilor și decolajul zborului este prezent în te MAG. Trupul este plămînt în vîdăta formă aerodinamică. În timp ce aripile mari (tot din sticlă verzuie) cu borduri metalice aurii sînt cîta să bată începutul. La capătul ariilor, OMUL, așezat temeinic pe un glob de sticlă stăpînit TERREI. În fine, în momentele de pace, oamenii dau portrete din sticlă fumurie — străvezie, împodobite cu însemne regești: coroana și colț — își împoșeză stîrdurile. Spre fereastră, la lumină descoperim un grup de vîltoare de sticlă împodobite cu bust de culoare și cîteva flintări reziliene de interior care ar fi în măsură să înnoieze orice încăpere. Alături de această categorie de expozate — expresie a specialității artistice de bază —, descoperim și un număr de picturi în care natura este surprinsă în tulburare, chiar în amîngă dezlantare. Impresionantă prin forță și dinamism, iar și datorită cromaticei inspirate, cîteva marie — cu vîltoare neierțărate și imaginea unui tîlhan care se alungeste înalinduse inițială trompă uriasă și potototot CORNELIEI MOLDOVEANU face parte din categoria jandrușilor (traditori) — simțite și care NOROCUL înțeleș și-a ajute. Iată încă un din explicațiile succesului ei artistic.

A. MACARIU

Recent a apărut un foarte interesant volum omagial închinat Em. Sale Cardinalului Alexandru Todea, cu prilejul împlinirii a 80 de ani. Cartea s-a apărut la Cluj prin grija ordinului monahal bazilican român și prin strădania cunoscutului cleric clujean dr. Sibiștea A. Prundus și pr. Clemente Pîglanu, primul fiind un apropiat al mitropolitului Alex. Todea și conducător al provinciei bazilicană din România, iar al doilea profesor. Peste o sută cincizeci de pagini, din care 28 semnificative ilustrații, prezintă o viață exemplară în serviciul credinței strămoșilor, neoptrănită măcar de năvălirea furibundă a comunismului distrugător de suflete.

O biografie succintă dar pilduitoare se ocupă de originea, studiile și cariera eclesiazistică a viitorului mitropolit și cardinal. Născut în anul 1912 într-un sat din județul Mureș, Alexandru Todea își începe instrucția primară în satul natal, studiile gimnaziale la Reghin și cele liceale la Blai, după care este primit la Academia Teologică din același oraș. După un an de rezultate de excepție, atît la studiul cînt și la practicarea evlaviei creștine este trimis la Roma, la Colegiul de Propaganda Fide, unde au învățat și corifeii școlii latiniste și mulți alți călugări bazilicieni, și de asemenea, viitorul mitropolit Alexandru Nicolescu și episcopul Iuliu Hossu, primul cardinal român în pectore. În anul 1939 este hirotonit preot celib la Roma, iar peste un an se reintoarce în țară și este secretar mitropolitan și profesor de religie la mai multe școli din Blaj. În altă ordine de idei noul cleric blăiean face parte din grupul proclor cărțurari, licet dar și militanți ai creștinismului practicant cu Alexandru Todea, Ioan Suciu și N. Pura sau bormit un nou cuvînt în viața Bisericii române vîlvavie creștină cu necesitățile temporare lucrările preotului Alexandru Todea. Pentru fine învățare, apostolul (1942); Cascaida tineretului (1943); Rugăciunea tineretului (1945)

Carnet plastic

După un recent și triumfal turneu expozițional prin Occident (la expus în vestitele galerii: Sala Gaudi — Barcelona, Spania; Vendôme Rive Gauche — Paris, Franța; La Sauree — Belgia; Vendôme — Bruxelles, Belgia și Casa Unica — Knocke-Heist, Belgia) unde este binecunoscută și apreciată CORNELIA MOLDOVEANU, în plină maturitate artistică creatoare, se prezintă, din nou (ultima expoziție în 1990), publicului românesc (care, de asemenea, o cunoaște și o apreciază) la o remarcabilă expoziție personală, deschisă tot la Galeria „Căminul Artelor”, sala de la parter, despre care mi-a declarat că-i este dragă.

Absolventă a secției de ceramică a Institutului de Arte Plastice „N. Gheorghe” din București, este firesc ca marioritatea expozitelor să aparțină acestui domeniu. Portelanul, sticlă și metalul — care nu admit „greseli reparabile” — sînt materialele de bază cu ajutorul cărora se naște o lume,

Cartea actuală

Omagiu Em. Sale Cardinalului Alexandru Todea

Recent a apărut un foarte interesant volum omagial închinat Em. Sale Cardinalului Alexandru Todea, cu prilejul împlinirii a 80 de ani. Cartea s-a apărut la Cluj prin grija ordinului monahal bazilican român și prin strădania cunoscutului cleric clujean dr. Sibiștea A. Prundus și pr. Clemente Pîglanu, primul fiind un apropiat al mitropolitului Alex. Todea și conducător al provinciei bazilicană din România, iar al doilea profesor. Peste o sută cincizeci de pagini, din care 28 semnificative ilustrații, prezintă o viață exemplară în serviciul credinței strămoșilor, neoptrănită măcar de năvălirea furibundă a comunismului distrugător de suflete.

Carnet plastic

Cornelia Moldoveanu și plasmuirile ei din portelan, sticlă și metal

La prima vedere, lucrările impresionează prin finețea lucrărilor (partile metalice, de plidă, sînt adevărate bijuterii), prin soluțiile compoziționale originale, prin sugestiile dinamice ale formelor și prin frumusețea întregului care răspunde din plin exigențelor hărăzite (tutle dulci) — foto-silouare și plăcute). Privite, din nou cu mai multă atenție și dorința de înțelegere (la care pînă și asezarea lor în spațiu ne îndeamnă), vom putea constata, cu plăcută surprindere, că operele CORNELIEI MOLDOVEANU se organizează în largi și adînci întesuri, că ne găsim în fața unei originale sociogonii în care oamenii, de-a lungul timpului se organizează și lînd să se realizeze superior. Întrucît ideea de plămînt (de specie) interacționează cu prioritate și nu cea de individ (de ins) cu particularități definitorii, OMUL, plămîdit de ea din portelan alb, este realizat doar din cîteva contururi și însemne atît de abstractizate, încît nu poți ști, după față, dacă-i bărbat sau femeie. Pentru artistă, lumea este un nestîrșit teatru, un spectacol mizerabil. Astfel, într-una din lucrări, OMUL se naște dintr-o corolă cu petale din sticlă verzuie și se ridică în lume asemenea Afroditei din spuma mării. În alta, un cântător, așezat într-un fotoliu înconjurat de o rețea de leagănuri din metal auriu (plăcici și gînduri?) este în pragul unei supreme alexandru Macedon (altădată nodurile gordiene ale existenței. Motivul aripilor și decolajul zborului este prezent în te MAG. Trupul este plămînt în vîdăta formă aerodinamică. În timp ce aripile mari (tot din sticlă verzuie) cu borduri metalice aurii sînt cîta să bată începutul. La capătul ariilor, OMUL, așezat temeinic pe un glob de sticlă stăpînit TERREI. În fine, în momentele de pace, oamenii dau portrete din sticlă fumurie — străvezie, împodobite cu însemne regești: coroana și colț — își împoșeză stîrdurile. Spre fereastră, la lumină descoperim un grup de vîltoare de sticlă împodobite cu bust de culoare și cîteva flintări reziliene de interior care ar fi în măsură să înnoieze orice încăpere. Alături de această categorie de expozate — expresie a specialității artistice de bază —, descoperim și un număr de picturi în care natura este surprinsă în tulburare, chiar în amîngă dezlantare. Impresionantă prin forță și dinamism, iar și datorită cromaticei inspirate, cîteva marie — cu vîltoare neierțărate și imaginea unui tîlhan care se alungeste înalinduse inițială trompă uriasă și potototot CORNELIEI MOLDOVEANU face parte din categoria jandrușilor (traditori) — simțite și care NOROCUL înțeleș și-a ajute. Iată încă un din explicațiile succesului ei artistic.

A. MACARIU

cu anul 1991 este înaltul rangului de cardinal. Volumul omagial cuprinde și numeroase texte ale mitropolitului Alex. Todea și predici diferite ocazii, conținute și alte cuvîntări de interes religios și național. Pentru orientarea cititorului au fost incluse în album cu imagini din viața și activitatea preotului, episcopului, mitropolitului și Em. Sale Cardinalului Alexandru Todea. Un volum deosebit de instructiv, care se citește cu un legitim interes și pentru care celor care-l-au redactat și tipărit li se cuvine recunoștința noastră.

NAE ANTONESCU

